

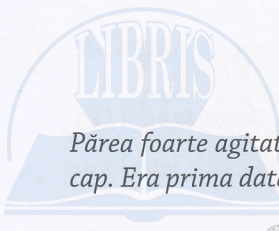


anul 1 / nr. 1

# iocan

revista de proză scurtă

|                 |           |
|-----------------|-----------|
| CAPOTE          | LĂZĂRESCU |
| YEATS           | TZELE     |
| RHODES          | CORCHEȘ   |
| BĂDICA          | ȘTEFAN    |
| ȘERBAN          | PLEȘA     |
| GEORGESCU GROZA | TURCUȘ    |
| RĂILEANU        | CHIMOIU   |
| BRANIȘTE        | STERE     |
| MOISE           | NICOLAE   |
| ALEXANDRESCU    | BĂNULESCU |
| GHERASIM        |           |



# Cuprins

*Părea foarte agitată și era roșie la față. L-a luat în brațe și l-a mîngîiat pe cap. Era prima dată cînd o vedea liniștind pe cineva.*

Truman Capote / **Ăsta este pentru Jamie / 17**

*Și el începu deodată să rîdă, ca și cum ar fi rîs în sinea lui, și reîncepu să cînte încetișor: „Frunziș și zurgălăi, Curaj și Putere“, și așa mai departe.*

W.B. Yeats / **Hanrahan cel Roșu / 27**

*Am iubit o antropoloagă. A plecat în Mongolia să studieze homosexualii.*

Dan Rhodes / **Cinci proze foarte scurte / 37**

*Mă uitam pe geam să văd dacă nu cumva mama și tata muriseră și ei. Nu, nu muriseră, mama își apăsese o țigară...*

Diana Bădica / **Florinel / 41**

*Pisica Larisei intrase în bucătărie, chemată de mirosul de pește, și acum se freca de picioarele fetelor. Primi pielea uneia dintre știuci și își băgă capul cu totul în ea.*

Gia Șerban / **Știucă umplută / 47**

*Unde își pusese June geanta, el își agăța pe vremuri haina. Soră-sa ocupa restul cîrligelor cu flanele, geți și umbrele, iar deasupra erau întotdeauna îngrămădite pălăriile mamei.*

Irina Georgescu Groza / **Casa de pe țărm / 51**

*Toate lucrurile din viața Mirunei puteau fi împachetate într-un geamantan care să încapă în compartimentul de sus al avionului.*

Bogdan Răileanu / **Ce mai face Vincent Gallo / 57**

*Am depus eforturi ca să păstrez gîndul ăsta numai pentru mine. În secret îmi plăcea de tata.*

Lavinia Braniște / **Strămtoarea / 63**

*Stăteam stingheri, cu mâinile pe masă, dar le țineam departe de farfurii, cu teamă, de parcă s-ar fi repezit de capul lor să apuce tot ce era de mâncat pe masă.*

George Moise / **După douăzeci de ani / 71**

*Tăiase toate florile parfumate din grădina ei de vis și își înconjurase trupul cu ele. Ținea ochii închiși, dar era roșu la față și abia își stăpînea un zâmbet.*

Ana Alexandrescu / **Un joc nou / 77**

Avea ochii verzi, la fel ca tata, numai că ai lui păreau că râd tot timpul, de parcă ar fi pus la cale ceva.

Iulia Gherasim / **Deschide ochii / 83**

Am crezut că înnebunesc. Putea să-mi ceară orice altceva decât bățul sau clasorul cu timbre.

Florin Lăzărescu / **Nu te supăra, frate! / 89**

La radio a anunțat ora exactă. Ieșea Maria de la magazin. O apelase de cinci ori până atunci, dar nu-i răspunsese.

Felix Tzele / **Ziua în care trebuia să-și ia câmpii / 93**

Câteva zeci de secunde privi în interiorul gurii căscate, fără să se miște, ținând freza în mâna dreaptă, la câțiva centimetri distanță de tâmplă.

Horia Corcheș / **Accelerație / 99**

Crimă îi ia cu forța capul între palme și o sărută apăsător, pe gură.

Anca Ștefan / **+ CRIMĂ / 109**

Oricât de des i-aș schimba apa, strălucirea în cele din urmă dispăre, culorile se sting și tulpinile se lasă de parcă florile ar fi fost sugrumate.

Ion Pleșa / **Cele mai frumoase flori / 113**

Ochii ei mari se întindeau până la gura domnului Bârzoianu, pe care o urmărea mișcându-se încet și fără pauze, acompaniată de mâinile lui mereu împreunate într-un legănat al discursului.

Rebeca Turcuș / **Mai bine salvie / 119**

L-a enervat nu bocetul femeii, ci lumina de pe fața copilului mort.

Anca Chimoiu / **Povara zilei / 125 / Baby / 127**

Anca mi-a spus: nu înainte să ne căsătorim! Și am crezut-o. Apăruse milanezul, și antijegul, din sărăcia mea îmi făceam paltoane la croitoreasă.

Ema Stere / **Anii 1960 / 131**

M-am încordat și m-a întrebat cum de pot să zâmbesc atâta, dacă mi-e natural. Că el mi-a văzut zâmbetul la Unirii și i-a plăcut mult.

Tea Nicolae / **Mașina neagră cu numărul de Argeș / 141**

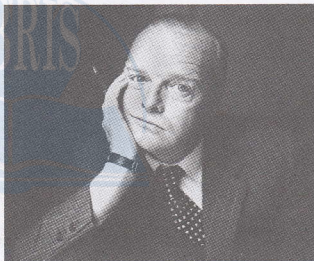
A fost o secetă că și luna se înnegrise, de-i mai rămăsese într-o parte, așa, ca un bănuț de ou.

Ștefan Bănuț / **Drobia / 147**

LIBRIS



Truman Capote,  
Truman Streckfus  
Persons, (1924-1984),  
scriitor american,  
autor al mai multor  
volume, printre care  
**Mic dejun la  
Tiffany's, Harfa de  
iarbă.** Inițiatorul ro-  
manului de non fic-  
țiune (Cu sînge rece).



© bookratma.com

Truman Capote

## Ăsta este pentru Jamie

**A**proape în fiecare dimineată, cu excepția duminicilor, domnișoara Julie îl ducea pe Teddy să se joace în parc. Teddy adora ieșirile astea zilnice. Își lua bicicleta sau vreo jucărie și se distra singur, în timp ce domnișoara Julie, bucuroasă să scape de el, birfea cu celelalte bone și flirta cu polițiștii. Lui Teddy parcul îi plăcea cel mai mult dimineata, când soarele nu ardea prea tare și apa țîșnea din fîntîni într-o pulverizare de cristal.

— Parcă-s stropi de aur, nu-i așa, domnișoară Julie? o întreba el pe bona îmbrăcată în alb și aranjată cu grijă.

— Aș vrea eu să fie, mormăia domnișoara Julie.

În noaptea dinaintea zilei în care Teddy a cunoscut-o pe mama lui Jamie plouase, iar dimineata parcul era proaspăt și verde. Deși se apropia sfîrșitul lui septembrie, părea mai degrabă o dimineată de primăvară. Teddy alerga pe aleile pavate ale parcului cu o veselie exuberantă. Era indian, detectiv, un nobil haiduc, prinț din povești, era înger sau voia să

scape de tilharii ascunși în tufișuri, dar mai presus de toate era fericit și avea două ore întregi numai ale lui.

Se antrena cu lasoul de cowboy, atunci cînd a văzut-o. A venit pe alee și s-a așezat pe una dintre băncile libere. Prima oară i-a atras atenția cîinele care o însoțea. Lui Teddy îi plăceau cîinii, era înnebunit să aibă unul, dar Papa nu fusese de acord, n-avea de gînd să educe un cățel, iar un cîine deja mare n-ar fi fost același lucru. Cîinele femeii era exact ce-și dorise el. Un terier cu păr sîrmos, doar puțin mai mare decît un pui.

S-a dus încet pe alee, puțin încurcat, și a mîngîiat cîinele pe cap.

— Bun băiat, bravo!

Așa se spunea în filme și în poveștile cu aventuri pe care i le citea domnișoara Julie.

Femeia a ridicat privirea. Lui Teddy i s-a părut cam de-o vîrstă cu mama lui, dar mama lui nu avea un păr așa frumos. Țsta părea de aur, ondulat și moale.

— E un cîine foarte de treabă. Mi-ar plăcea și mie să am unul ca el.

Femeia a zîmbit, iar atunci lui i-a trecut prin minte că era drăguță.

— Nu-i al meu, a zis ea. Este al băiețelului meu.

Și vocea o avea drăguță. Ochii lui Teddy s-au luminat imediat.

— Aveți un băiețel ca mine?

— Ei, e un pic mai mare decît tine. Are nouă ani.

Teddy a exclamat încîntat:

— Eu am opt, aproape.

Părea să aibă mai puțin. Era mic pentru vîrsta lui și foarte brunet. Nu era un copil frumos, dar avea o față prietenoasă și un comportament dezarmant.

— Cum îl cheamă pe băiețelul dumneavoastră?

— Jamie – Jamie.

Era bucuroasă rostindu-i numele. Teddy s-a cocoțat pe bancă lîngă ea. Cîinele rămăsese dornic de joacă, sărea în continuare la Teddy în brațe și îl zgreptăna pe picioare.

— Stai jos, Frisky, i-a ordonat femeia.

— Așa îl cheamă? a întrebat Teddy. Este un nume nemaipomenit de drăguț. Și un cîine tare de treabă. Aș vrea și eu să am un cîine – l-aș lua în parc în fiecare zi și ne-am juca, iar seara ar sta la mine în cameră și aș vorbi cu el, în loc să vorbesc cu domnișoara Julie, pentru că lui Frisky nu i-ar păsa despre ce vorbesc, nu?

Femeia a rîs, un rîs din toată inima și cumva trist.

— Bănuiesc că ăsta o fi motivul pentru care și Jamie e înnebunit după Frisky.

Teddy a tras ciinele aproape de picioarele lui și l-a drăgălit.

— Jamie aleargă cu el prin parc, se joacă de-a indienii și așa mai departe?

Femeia n-a mai zîmbit. Și-a întors privirea spre lac. Pentru o clipă, băiatul a crezut că se supărase pe el.

— Nu, a răspuns ea, nu aleargă cu Frisky. Se joacă împreună numai în casă, pe covor, Jamie nu poate ieși afară. De asta îl scot eu pe Frisky la plimbare. Jamie n-a fost niciodată în parc – e bolnav.

— Ah, n-am știut.

Teddy s-a înroșit la față. A văzut-o pe domnișoara Julie venind pe alee și știa că s-ar fi supărat să-l găsească vorbind cu cineva străin.

— Sper să vă mai văd, a zis, și salutați-l pe Jamie din partea mea. Acum trebuie să plec, dar poate mai veniți și mâine?

Femeia a zîmbit; el s-a gîndit din nou cît era de prietenoasă și de frumoasă. A luat-o la fugă pe alee spre domnișoara Julie, care dădea firimituri la porumbei. S-a uitat înapoi și a strigat:

— La revedere, Frisky!

Părul ondulat al femeii strălucea în bătaia soarelui.

## II

În seara aceea s-a tot gîndit la femeie și la băiețelul acela, Jamie. Probabil că era foarte bolnav, dacă nu putea ieși afară. Și în timp ce stătea culcat, Teddy l-a revăzut iar și iar pe Frisky. Spera că femeia avea să apară și a doua zi.

Dimineața, domnișoara Julie l-a trezit scuturîndu-l și i-a comandat scurt:

— Sus, leneșule! Dă-te jos din pat chiar acum, altfel nu mai mergi în parc.

A sărit imediat din pat și a dat fuga la fereastră. Era senin, răcoare și mirosea proaspăt a dimineața devreme. Avea să fie minunat în parc azi!

— Iuhuu! a strigat el și a fugit în baie cît îl țineau picioarele.

— Ce l-o fi apucat pe copilul ăsta? a zis domnișoara Julie, uitîndu-se foarte uimită după Teddy cel iute de picior.

Cînd au ajuns în parc, Teddy s-a îndepărtat pe furiș de domnișoara Julie, care pălăvrăgea cu alte două bone. Aleile lungi și întortocheate ale parcului erau aproape pustii. Se simțea singur și complet liber. S-a strecurat printre niște tufe, a ieșit lîngă lac și acolo, chiar în fața lui, a văzut-o pe femeia cu cîinele.

Cîinele a început să latre cînd l-a văzut pe Teddy, iar femeia și-a ridicat privirea.

— Bună, Teddy, l-a salutat ea cu căldură.

Era încîntat că-și amintea de el. Ce drăguț din partea ei!

— Bună, bună, Frisky.

S-a așezat pe bancă și cîinele a sărit pe el, lingîndu-i mîna și împungîndu-l cu botul în coaste.

— Au, a chițăit Teddy, mă gîdili!

— Te aștept de vreo zece minute, a zis femeia.

— Mă așteptați? a zis el, surprins și înnebunit de bucurie.

— Da, a rîs ea. Trebuie să mă întorc la Jamie înainte de sfîrșitul zilei.

— Da, a zis Teddy repede, plin de vioioșie. Da, trebuie, așa-i? Sînt sigur că-i este tare dor de Frisky, cît timp e în parc. Eu nu l-aș scăpa din ochi nici o clipă, dacă ar fi al meu.

— Jamie nu-i la fel de norocos ca tine, a zis ea. Nu poate să alerge și să se joace.

Teddy a dezmierdat cîinele; i-a lipit nasul rece de obrazul lui cald. Au-zise că dacă aveau nasul rece, cîinii erau sănătoși.

— Ce boală are Jamie?

— Ei, a răspuns ea vag, ceva ca o tuse, o tuse rea.

— Atunci înseamnă că nu poate fi foarte bolnav, a zis bucuros Teddy. Eu am tușit de multe ori și n-am stat niciodată în pat mai mult de două sau trei zile.

Ea a zîmbit ușor. Pe urmă au rămas tăcuți. Teddy luase cîinele în brațe și-l drăgălea și-și dorea să fi putut s-o ia la fugă cu el pe pajiștile verzi și grozave însemnate cu „NU CĂLCAȚI IARBA”.

Femeia s-a ridicat iute și a apucat lesa cîinelui.

— Trebuie s-o iau din loc acum, a zis.

— Dar nu plecați, nu?

— Ba da, mă tem că n-am încotro. I-am promis lui Jamie că mă întorc repede. Se așteaptă să mă duc numai pînă la tutungerie și să-i iau niște reviste cu benzi desenate. O să cheme poliția, dacă nu mă grăbesc.